

[Bolligministeren]

Jeg skal her ved andenbehandlingen og på baggrund af de tilkendegivelser, som betænkningen er udtryk for, glæde mig over, at Folketinget hermed er parat til at tage et overordentlig vigtigt principielt skridt i retning af fri huslejedannelse for nyt boligbyggeri i Danmark, et skridt, som også betyder fri huslejedannelse, når det drejer sig om omdannelse af eksisterende erhvervslejemål i vores byområder, sådan at vi kan få genbefolket vores tomme bygninger i byområderne, hvor de især er koncentreret.

Selv om jeg gerne vil give udtryk for tilfredshed og glæde, beklager jeg naturligvis også lidt, at der er stillet et par ændringsforslag, som jeg ikke kan anbefale Tinget at stemme for. Ændringsforslagene vil betyde, at man ikke kan få den fulde udnyttelse af intentionerne med denne lovgivning og ikke kan få den fulde udnyttelse af de ledige ressourcer, som er til rådighed, eksempelvis taglejligheder, og at man strammer reguleringen ved indførelse af kapitel 7.

Men nuvel, det er åbenbart et flertals opfattelse i udvalget. Jeg håber bare, at man vil tænke sig godt om, og jeg vil i hvert fald ikke kunne anbefale, at Folketingets medlemmer vedtager disse to ændringer.

Bortset fra det vil jeg som sagt gerne tilkendegive glæde over, at det nu efter 50 år er lykkedes at få vedtaget et principielt, vigtigt tiltag i vores boligpolitik, nemlig muligheden for fri lejedannelse for nybyggeri og omdannet erhvervsbyggeri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2, underændringsforslag nr. 4, ændringsforslag nr. 3 som ændret, § 1 med de foretagne ændringer, underændringsforslag nr. 6, ændringsforslag nr. 5 som ændret og ændringsforslag nr. 7

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8

forkastedes, idet 59 stemte for, 61 imod.

§ 2 med de foretagne ændringer, § 33 og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ophævelse af lov om statens bygge- og boligfond.

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 14/11 91. Første behandling 22/11 91. Betænkning 10/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 30/10 91. Første behandling 7/11 91. Betænkning 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Ved førstebehandlingen af dette forslag var vi enige med ministeren i, at det var en god mulighed, kommunerne nu fik med dette lovforslag. Det er understreget i forslaget, at kommunerne kan pålægge rykkerskrivelserne op til 200 kr. i gebyr, men ikke, at de skal. »Kan« betyder nemlig, at det er de enkelte kommuner og de enkelte lokalområder, der afgør, om man skal gå helt op til 200 kr.

Ved førstebehandlingen gav vi udtryk for, at vi var betænkelige ved ministerens beregning af provenuet i dette forslag, og det viste sig, at der var god grund til betænkelighed og tilbageholdenhed.

Kommunernes Landsforening er i mellemtiden blevet hørt, og efter deres beregninger vil provenuet ligge på mellem 15 og 20 mio. kr., hvor ministeren har et provenu på 150 mio. kr. Differencen er, som enhver kan se, meget markant, og vi fristes til at tro, at ministeren ikke har haft tilstrækkelige forhandlinger med de kommunale parter, men det er selvfølgelig ministerens ansvar at forhandle provenuet på plads og blive enig med kommunerne.

Når der er den store forskel mellem det kommunale beregningsresultat og ministerens, er det måske, fordi dette forslag er det første i en række forslag på restanceområdet, men da vi kun kender dette forslag, kan vi i hvert fald ikke tage stilling til det samlede provenu af de forslag, vi ikke kender.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Fru Hanne Andersen giver udtryk for det samme, som er fremført i den afgivne betænkning, nemlig den kritiske holdning i Socialdemokratiet til de provenumæssige beregninger af indførelse af et gebyr på maksimalt 200 kr. Fru Hanne Andersen henviser til, at Kommunernes Landsforening i sin svarskrivelse date-

ret den 25. november 1991, som er udleveret til udvalget, skønner provenuet til mellem 15 og 20 mio. kr.

Det er min erfaring, at når partierne kritiserer regeringen, skyldes det som hovedregel, at de har misforstået problemstillingen, og det gør sig også gældende her. Det, Kommunernes Landsforening anfører skulle give et provenu på 15-20 mio. kr., er morarenterne, og det er anført i KL's skrivelse under punkt 4: morarenter. Her skønner man et provenu på mellem 15 og 20 mio. kr.

Det beløb på ca. 150 mio. kr., som ministeriet også har oplyst over for udvalget, og som er anført i lovforslaget, er provenuet af gebyrindtægten, og her ligger skønnet fra minimalt 115 mio. kr. til maksimalt 180 mio. kr., og derfor har man af forsigtighedsgrunde valgt 150 mio. kr. De 15-20 mio. kr., som Kommunernes Landsforening skønner som morarenteprovenuet, er slet ikke indeholdt i de 150 mio. kr., som fremgår af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Det kan godt være, at ministeren mener, at man i regeringen og ministeriet har anlagt et forsigtigt skøn også på gebyret for rykkerskrivelser. Man erkender, at de fleste kommuner allerede har et gebyr på 50 kr., men man forudsætter til gengæld også, at der vil blive opkrævet et gebyr på 200 kr. for alle rykkerskrivelser, og det er et overmodigt skøn i og med, at det er en frivillig afgørelse, hvor man vil lægge gebyret, samtidig med at en lang række kommuner ifølge Kommunernes Landsforening formentlig ikke vil sætte gebyret yderligere op fra de 50 kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til

[Formanden]

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 30/10 91. Første behandling 7/11 91. Betænkning 12/12 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling**Erling Christensen (S):**

Det foreliggende frikommunelovforslag grunder sig på en sag, der startede i 1989, da Frederiksborg Amtskommune søgte Sundhedsministeriet om at få lov til at oprette et sygehusapotek ved Hillerød Sygehus for at kunne levere medicin til amtets øvrige sygehuse. Det gjorde man selvfølgelig fra amtets side, fordi man havde lyst til at finde nogle besparelser, for, som det heller ikke er ukendt for Folketinget, lægger følgerne af Folketingets lovgivning et vist økonomisk pres på amter og kommuner.

Efter 9 måneders sagsbehandlingstid gav Sundhedsministeriet det svar, at man gerne måtte oprette et sygehusapotek, men at man ikke måtte levere til amtets øvrige sygehuse. Det gav anledning til overvejelse i amtskommunen, som herefter i 1991 anmodede Sundhedsministeriet om at forhåndsgodkende to frikommuneregulativer begrundet dels i besparelserne, dels i at Sundhedsministeriet havde sagt nej til amtets første forslag.

Ud over de to forslag, som amtet bad om forhåndsgodkendelse af, var der så et nyt,

nemlig at man bad om, at man kunne udbyde medicinleverancerne til de enkelte sygehuse i licitation, fordi amtet var i en økonomisk klemme og gerne ville foretage nogle besparelser.

Ifølge de svar, udvalget har fået på de stillede spørgsmål, kan der ikke gives noget svar på, hvad man kan spare ved det, der er foreslået i lovforslaget. På amtskommunens eget forslag om at kunne levere medicin fra eget apotek opgør Sundhedsministeriet, at man kan spare mellem 1 mio. kr. og 1,5 mio. kr. Det svarer ikke til de oplysninger, som jeg har fra amtskommunen, hvor man peger på, at der efter amtets eget skøn vil være tale om en besparelse på 3 mio. kr.

Siden amtet har lavet de beregninger, er der oprettet et nyt firma på amternes foranledning, der hedder Amgros, og som forhandler medicin. Hvis Frederiksborg Amt fik sit eget sygehusapotek og dermed kunne få leverancer også fra Amgros, kunne man til de 3 mio. kr. lægge skønnet 5 mio. kr. yderligere, som amtet kunne spare ved, at vi støttede amtskommunens forslag.

Jeg synes, at Folketinget skulle være opmærksom på, at når vi stiller amterne og kommunerne over for nogle betingelser om besparelser, bør vi også være lydhøre over for de lokale politikeres forslag om, hvordan man skal effektuere disse besparelser.

For det første hører regeringen ikke efter de lokale folk. Man fremsætter et forslag, som ikke kan påvise nogle besparelser, og som amtskommunen prioriterer som nr. 2. Det synes jeg ikke er i overensstemmelse med ånden i frikommuneloven, hvor vi lægger op til forsøg ude i lokalområderne, som vi kunne lære noget af i Folketinget.

For det andet, som jeg også sagde ved førstebehandlingen, er der flere andre amter, der har bedt om nøjagtig det samme, nemlig at få lov til at levere medicin fra sygehusapoteket til amternes øvrige sygehuse. Det er altså en god begrundelse for at imødekomme Frederiksborg Amtskommunes ønske om at lave dette forsøg, at andre amtskommuner også har et udtalt ønske om den mulighed.

For at udtrykke Socialdemokratiets forhandlingsvilje har vi stillet et ændringsforslag, som er i fuld forlængelse af ånden i frikommuneloven, for det giver nemlig mulighed for, at